

מחודדים

ת"ר ושינתם שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ך (קידושין 5).

אחינו כל בית ישראל הגתונים בצורה ובשביח העומדים בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם וישועים ויוציאם מצרה לרוחה ומאפילה לאורה ומשעפוד לגאולה השתא בעגלה ובזמן קריב ונאמר אמן:

סיכומי דף היומי
 מערכת: 073-249-0403
 sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ
 הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
 נלב"ע כ"ו ניסן תשע"ז

גליון
 318

מן הכהונה וכן בת בנו ובת בן בנו עד סוף כל הדורות אבל בת בתו מישראל כשרה, לרבי דוסתאי בן יהודה בתו כשרה שנאמר 'לא יחלל זרעו בעמיו' שאין חלל פוסל אלא כשהוא ואשתו מעם אחד ששניהם חללים.

ישראל שנשא חללה בתו כשרה לכהונה שלומדים מגזירה שוה מטומאת כהנים שרק זכרים הוזהרו, ורק בת בתו מותרת אבל בתו אסורה שנאמר 'ולא יחלל זרעו' והיינו אפילו נקבות וכן בת בנו אסור שנאמר ולא יחלל זרעו מקיש זרעו לו מה הוא בתו פסולה אף בנו.

בת גר, לרבי יהודה בתו פסולה לכהונה, לרבי אלעזר בן יעקב אין בתו פסולה אלא אם היא בת גר וגורת, לרבי יוסי אפילו גר שנשא גורת בתם כשרה לכהונה.

אלמנה לכהן גדול מתחללת בביאתו מן התרומה ומן הכהונה מכח ק"ו שמה זרעו שלא עבר עבירה ומתחלל ק"ו היא עצמה שעברה עבירה, וגם מכח הכתוב שנאמר לא יחלל שלשון חילול היינו מי שהייתה כשרה ונתחללה.

חללה, היינו שנולדה מפסול כהונה, אבל שאר ביאות פסולות אין הולד חלל, ולכן ישראל הבא על אחותו זונה משוי לה ולא חללה.

דף ע"ז - ע"ב

כהן גדול שבא על אלמנת ראובן, אלמנת שמעון, אלמנת לוי, חייב מלקות על כל אחת, בא על אלמנה אחת שלשה ביאות והתרו אותו על כל ביאה חייב מלקות על כל אחת, בא על אחת שהיא אלמנת ראובן שמעון ולוי חייב אחת שצריך גופים מחולקים, והוא הדין בכהן שבא על גרושה.

כהן גדול שבא על אשה אחת שהייתה אלמנה ונעשית גרושה ונשאת לכהן ונתחללה ואחר כך נבעלה לאחד מן הפסולים ונעשית זונה חייב על כל אחת, אע"ג שאין איסור חל על איסור שאני הכא שכל איסור מוסיף על האיסור שלפניו שהרי אלמנה אסורה רק לכהן גדול, גרושה גם לכהן הדיוט, חללה גם לתרומה, זונה לכל ישראל, אבל אם אינם כסדר הזה חייב אחת שאין איסור חל על איסור.

האוכל נבילה ביום הכיפורים, לרבי שמעון פטור מכת שאין איסור יום הכיפורים חל על איסור נבילה שהיה כבר עליו מערב יום הכיפורים אם היא נבילה ערב יום הכיפורים, ואפילו אם נתנבלה ביום הכיפורים אסור כבר לפני יום הכיפורים משום אבר מן החי, ולרבנן חייב חטאת שאיסור חמור חל על איסור קל.

כהן גדול שבא על אחותו אלמנה אינו לוקה עליה משום איסור כהונה אלא משום איסור אחותו, אפילו לרבנן שאיסור חל על איסור היינו דווקא איסור חמור על איסור קל.

כהן הבא על אחותו עשאה זונה שהרי בעלה ביאת איסור, ולא עשאה חללה כיון שאין איסור חללה אלא מאיסורי כהונה, חזר ובא עליה עשאה חללה שאיסור כהונה עושה חללות.

קידושין דף ע"ו. יום שב"ק פרשת לך לך י"ג חשוון תשפ"ד

הנושא אשה כהנת/מתי אין צריך לבדוק ביחוס

דף ע"ו - ע"א

משנה. הנושא אשה כהנת צריך לבדוק בדורותיה שלא היו שם ממזרות או אחת מן הפסולות לקהל (לתוס': היינו כהן הנושא, ועיקר הבדיקה משום חלל), ובדק שמונה אימהות אמה ואם אמה ואם אבי אמה ואמה (של אם אבי אמה) אם אביה ואמה (אם אם אביה) אם אבי אביה ואמה (של אם אבי אביה), לויה וישראלית מוסיפים לבדוק עוד אם למעלה שהן שתיים עשרה אימהות, לחכמים כל משפחות בחזקת כשרות הם עומדות ולא צריך לבדוק אחריהם אלא אם קראו עליה שני עדים שמץ של פסול ולא עדות גמורה. **מצאו שאבי אמה שימש על המזבח או על הדוכן לשיר** ידוע שהיה מיוחס, שלא היו מעלין אותו אם לא בדקו אותו, שהיו סנהדרין יושבים בלשכת הגזית מתמיד של שחר עד תמיד של בין הערביים להבדיל פסולים מן העבודה והדוכן (וכן אין בודקים מן השטרות ומנשיאות כפים ומעלה).

מצאו שאבי אמה היה מהסנהדרין או משוטרי הרבים בירושלים בידוע שהיה מיוחס.

מצאו שאבי אמה היה גבאי צדקה בידוע שהיה מיוחס, כיון שהגבאים ממשכנים על הצדקה אפילו בערב שבת שהאדם טרוד ומתוך כך מריבים עמהם ומבזים אותו ואם היה לו פסול היו מבזים אותו בכך והיה ידוע.

לרבי יוסי אם מצאו שאבי אמה היה חתום בערכי בעיר 'ישנה' שהיו רגילים לייחס את הראויים לדון, וידוע שהוא כשר.

לרבי חנינא בן אנטיגנוס אף אם מצאו שאבי אמה היו מחיילות של בית דוד שהיו מיוחסים שזכות אבותם מסייעתם.

'שום תשים עליך מלך' כל משימות שאתה משים לא יהיה אלא מקרב אחיך ואפילו שררה קטנה, ואם אמו מישראל הרי הוא בכלל מקרב אחיך.

ארבע מאות ילדי יפת תואר היו בחיילות בית דוד, והיו מספרים קומי ומגדלים בלורית ויושבים בקרוניות של זהב והיו מהלכים בראשי גייסות אימה ופחדו מהם, אבל לא היו יורדים תוך המלחמה מפני שלא היו מיוחסים.

קידושין דף ע"ז. יום א' פרשת וירא י"ד חשוון תשפ"ד

חלל שנשא בת ישראל/ישראל שנשא חללה/ בת גר/אלמנה לכהן גדול/כהן גדול הבא על איסור/האוכל נבילה ביום הכיפורים

דף ע"ז - ע"א

משנה. חלל שנשא בת ישראל, לתנא במשנה בתו פסולה

כהן גדול שקידש אחת מן הפסולות לכהונה/
בת גר זכר/גיורת/נאמנות האב זה בני ממזר

דף ע"ח - ע"א

כהן גדול באלמנה או כהן הדיוט בגרושה וחללה
לוקה משום לא יקח ומשום לא יחלל שמחלל אותה ואם גמר
ביאתו לוקה גם משום לא יחלל זרעו, וכהן גדול באלמנה
שהיא גרושה לוקה ד' על כל אחת משום לא יקח ולא יחלל,
חלוצה לכהן אסור מדרבנן.

כהן שקידש אחת מן הפסולות לכהונה, לאביי לוקה
משום לא יקח, בעל לוקה משום לא יחלל, **לרבא** בעל אחר
הקידושין לוקה שתים לא בעל אינו לוקה אפילו אחת שפירוש
הפסוק לא יקח ולא יחלל הוא שמה הטעם לא יקח משום
ולא יחלל, ומודה אביי בישראל המחזיר גרושתו משנישאת
ונתארמלה או נתגרשה שאינו לוקה עד שיבעל שנאמר 'לא
יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו
לאשה' שהאיסור הוא באישות של ביאה, ולדברי שניהם כהן
באסור לו שאם בעל ולא קידש שלוקה שכתוב ולא יחלל
זרעו והוא חילל, ומחזיר גרושתו שבעל ולא קידש אינו לוקה
שהתורה אסרה רק דרך ליקוחים.

בת גר זכר, לרבי יהודה דינה כבת חלל זכר שפסולה לכהונה,
שלומד ממה הצד בת חלל ומצרי ראשון שאע"פ שחלוקים
משאר הקהל שחלל יצירתו בעבירה ומצרי שני אינו ראוי לבוא
בקהל ובתו פסולה אף גר שחלוק משאר קהל שהרי בא מטפה
פסולה בתו פסולה, וגם דומה לחלל ומצרי ראשון שפוסל
בביאתו לכהונה לכן גם הוא פוסל בתו לכהונה.

גיורת, לרבי שמעון בן יוחי אם נתגיירה פחותה מבת שלש
שנים ויום אחד כשרה, שנאמר במלחמת מדין וכל הטף בנשים
החיו לכם ופנחס שהיה כהן היה עמהם, ומה שכתוב שהכהנים
יקחו 'כי אם בתולות מזרע בית ישראל' היינו שנזרעו בתוליה
בישראל, **וחכמים** חולקים שלפי רבי יהודה שצריך שאביה
ואמה יהיו מישראל שצריך שיהא כל זרע מישראל, **ולרבי**
אליעזר בן יעקב או אביה או אמה מישראל שמה שנאמר
'מזרע בית ישראל' היינו אפילו מקצת זרע, **ולרב יוסי** אפילו
אביה ואמה הם גרים וזרע בית ישראל היינו שנזרעו בישראל.

דף ע"ח - ע"ב

זוג אלוקים טרם יכבה ושמואל שוכב בהיכל ה' על
כרחק הסוף של הפסוק לא נאמר על רישא דקרא שאם לא כן
והלא אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד.

ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולות
מזרע בית ישראל', רישא מיירי מכהן גדול וסיפא מכהן
הדיוט, ודרך הפסוקים כן.

ואלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו' פירוש
הפסוק הוא שמותר לכהן הדיוט לקחת אלמנה בין אלמנת
ישראל בין אלמנת כהן ובלבד שיהיה משאר כהנים ולא מכהן
גדול, **לרבי יהודה** היינו אלמנת אדם שבתו ראוי לכהונה
ולאפוקי מאלמנת גר שפסלה בביאתו.

הלכה כרבי יוסי שבת גר וגיורת כשרה לכהונה, ומיום
שחרב בית המקדש נהגו כהנים מעלה בעצמם כשיטת רבי
אליעזר בן יעקב שעד שיהא אביה או אמה מישראל, ומורים
לכתחילה כשיטת רבי אליעזר בן יעקב, ואם נשא אין מוציאים
כשיטת רבי יוסי.

משנה . בני זה ממזר אין האב והאם נאמנים משום
שקרובים פסולים לעדות, ואפילו בשעה שהבן עובר במעיה
אינם נאמנים אע"ג שאין לו חזקת כשרות, **לרבי יהודה**
נאמנים שנאמר יכיר והיינו שיכירנו לאחרים, וכשם שנאמן
לומר שהוא בכור נאמן שהוא ממזר או בן גרושה וחלוצה
ולחכמים נאמן רק לעניין בכור.

פסוק 'יכיר' שהאב נאמן לומר על בנו שהוא בכור,
צריך פסוק באופן שאין לו מיגו שיכול להקנות לו הנכסים כגון
נכסים שנפלו לו לאחר שאמר כן שאינו יכול להקנותם מפני
שלא באו לעולם, ולרבי מאיר שיכול אדם להקנות דבר שלא
בא לעולם צריך פסוק באופן שנפלו לו נכסים כשהוא גוסס,
ונפק"מ בנכסים שנפלו לו בשעה שהוא גוסס שבאותו עת אינו
בר נותן מתנה (לתוס' גוסס בר נותן מתנה אך שאינו יכול לדבר או).

קידושין דף ע"ט . יום ג' פרשת וירא
ט"ז חשון תשפ"ד

שלח שליח לקדש בתו וקידשה לאחר או
קיבלו הם קידושין בעצמם/מקוה שנמדד
ונמצא חסר/הניח חבית להפריש עליה
ונמצא חומץ/הכותב כל נכסיו לאחרים/מי
שיצא הוא ואשתו למדינת הים וחזרו הוא
והיא ובניהם

דף ע"ט - ע"א

משנה . **שלח שליח לקדש בתו וקידשה האב לאחר**,
אם קידושין האב קודם ביטל לשליחות השליח, כיון שמצא
מיוחס ושמא זה שימצא השליח אינו מיוחס כל כך, וכן אשה
ששלחה שליח לקדשה וקידשה את עצמה אם קידושי שלה
קדמו ביטלה לשליחות השליח אע"ג שהיא לא בקיאה ביחוס
מכל מקום היא מדייקת למי תינשא יותר מהשליח.

אב או אשה ששלחו שליח לקבל קידושין וקיבלו
הם קידושין בעצמם, אם קידושי השליח קדמו קידושי
השליח הוי קידושין, ואם אין ידוע מי קידם אם באה להינשא
לאחר שניהם נותנים גט, ואם באה להינשא לאחד מהם השני
נותן גט.

אביה קיבל בה קידושין והיא קיבלה קידושין מאחר
באותו יום, והיא בוגרת לפנינו, אם בתוך ששה חדשים שיש
בין נערות לבגרות הרי היא בחזקת נערה עד שנכיר סימני
בגרותה וכשנמצא בה סימני בגרות אומרים שעכשיו נתבגרה
ולא חוששים לקידושיה, לאחר ששה חדשים שבין נערות
לבגרות הרי היא בחזקת בוגרות ולא חוששים לקידושי האב,
וביום שנגמר ששה חדשים **לרב** כיון שהיא בוגרת לפנינו
לא חוששים לקידושי האב שהרי היום היא בחזקת שתבגר,
לשמואל חוששים לקידושי שניהם שאינה בחזקת נערות
ולא בחזקת בוגרות שהיום היא עשויה להשתנות, ואם היא
מכחשת אותו ואומרת שכבר נתבגרה מאתמול (לתוס' בצפרא לפני
שקידש האב), מודה שמואל שאין חוששים לקידושי האב והלכה
כרב (קיבל בה אביה קידושין ולא היא אין כאן חשש קידושין).

מקוה שנמדד ונמצא חסר, לחכמים הכלים שנטבלו בו
בין ברשות היחיד שספק טמא בין ברשות הרבים שספק טהור
למפרע ודאי טמאות, גם לשמואל שאין מעמידים ביום שנגמר
שש חדשים בחזקת בגרות לפניך משום שבמקוה יש תרתי
לריעותא ולכן העמד טמא על חזקתו והרי מקוה חסר לפניך,
ולרבי שמעון ברשות היחיד ספיקו טמא וברשות הרבים
ספיקו טהור.

הניח חבית של יין להיות מפריש עליה ונמצאת

יותר מצפדדעים טמא אף לשרוף תרומה גם לרבי יוחנן שאינו שורף על החזקה בתינוק מטפח באשפה שאני כאן שהוא חזקה של רוב לפנינו.

עיסת תרומה בתוך הבית ותרנגולים ומשקים צלולים שבבואה של תינוק ניכר בה טמאים שם, ונקרו התרנגולים בעיסה חוששים שמא שתו התרנגולים ממשקים הטמאים ובעוד המשקה טופח בחרטומיהם נקרו בעיסה ואין אוכלים אותה ואין שורפים אותה, אבל אם אין המשקים צלולים והם אדומים לא חוששים שאילו נגע בה היה ניכר שאינם נוחים להיבלע.

דף פ' - ע"ב

משנה . רמז לאיסור יחוד עם העריות מן התורה שנאמר 'כי יסיתך אחיך בן אמך', ולא כתוב בן אביך אלא לומר שבן מותר להתייחד עם אמו אבל עם שאר העריות אסור, ובפשוט פירוש הפסוק הוא שלא מיבעיא שלא ישמע לבן אביו כשמסית לו שהרי שונאו שממעט ממנו חלק הירושה אלא גם לבן אמו לא ישמע כשמסית לו.

איש אחד לא יתייחד עם שתי נשים, שנשים דעתם קלות ושניהם נוחות להתפתות, **לרבי שמעון** איש אחד מתייחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו (לתוס' אשתו עמו מותר גם לחכמים), **לאבא שאול** בזמן אנינות מותר לאיש להתייחד עם שתי נשים.

'מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו', לרבי יצחק אפילו בשעת אנינותו של אדם יצרו מתגבר עליו ואין לסמוך על אנינותו אלא צריך להיות גבר על חטאיו, **לאבא שאול** למה יתאונן אדם חי על הקורות הבאות עליו אחר כל החסד שאני עושה עמו שנתתי לו חיים.

אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים כשרים ובפרוצים אפילו בעשרה לא.

קידושין דף פ"א . יום ה' פרשת וירא
י"ח חשוון תשפ"ד

פרטי הלכות יחוד

דף פ"א - ע"א

שני אנשים כשרים מותרים להתייחד עם אשה אחת בעיר אבל בדרך עד שיהיו שלשה שמא יצטרך אחד לנקביו. **רב אמר לרב יהודה** כשהיו בדרך **ואשה הלכה לפניהם שנקל רגלינו לפני גיהנום ונקדמה,** שהדין שאמרו ששני אנשים כשרים מותרים להתייחד עם אשה היינו כגון רבי חנינא בר פפי וחביריו.

מלקין מרדות על ייחוד בפנויה ואין אוסרים אשת איש על בעלה מחמת יחוד (לתוס' אין אוסרים פנויה לכהונה), **מר זוטרא** לקה על יחוד באשת איש ומכריז שלא זינתה אלא התייחדה, **לרב אשי** אין מלקין על ייחוד באשת איש שלא להוציא לעז על בניה ולא מהני להכריז שלא זינתה שיש שלא ישמעו את ההכרזה.

מי שיצא עליו קול שהוא עובר עבירות מלקים אותו משום לאו לא טובה השמועה.

בעלה בעיר אין חוששים משום יחוד ואין מלקים שירא שמא בעלה יבוא עכשיו.

פתח פתוח לרשות הרבים אין חוששים משום יחוד.

רב ביבי היה בעלית רב יוסף ואמר שיסלקו הסולם שחשש משום יחוד ולא סמך על זה שרב יוסף בעיר שהיו בעלי ברית לו.

חומץ, י"א שכל תרומה שתרם עליו שלשה ימים הראשונים אחר הבדיקה האחרונה שמצא שהוא יין תרומתו תרומה מכאן ואילך ספק, וי"א שכל התרומה שתרם תוך שלשה ימים לפני שבדקו ומצא שהוא חומץ אינו תרומה ומה שתרם לפני כן הוי ספק, וגם לשמואל שאין מעמידים בחזקת בוגרות לפניך שאני חבית שיש תרתי לריעותא חזקת טבל וחזקת חומץ.

דף ע"ט - ע"ב

הכותב כל נכסיו לאחרים הוא אומר שכיב מרע הייתי ומתנתי בטלה, והמקבלי מתנה אומרים שהיה בריא ואינו יכול לחזור ממתנתו **לרבי יעקב** אפילו אם החזיקו בו המקבלים הוא יכול להוציא מידם בלי ראייה שהעמד ממון על חזקתו, **לרבי נתן** אם בריא הוא עליו להביא ראייה שכולי עלמא בחזקת בריאים הם והבא להוציא עצמו מחזקתו עליו הראייה, ואם שכיב מרע הוא עליהם להביא ראייה.

משנה . מי שיצא הוא ואשתו למדינת הים ובא הוא ואשתו ובניו ואמר היא אשתי שיצאת עמי ואלו בניה אין צריך להביא ראייה על האשה שהיא מיוחסת שכבר בדקה כשנשאה, ואם הבנים כרוכים ונדבקים אצלה אין צריך להביא ראייה על יחוס הבנים שהרי בחזקת אמם הם, מתה ואלו בניה צריך להביא ראייה שהבנים הם בני אותה אשה, זו היא אשתי שנשאתי במדינת הים והרי אלו בניה מביא ראייה על האשה ואין צריך להביא ראייה על הבנים אם הם נדבקים אצלה, וצריך להביא ראייה על הגדולים, הביא ראייה על הגדולים אין צריך להביא ראייה על הקטנים, מתה ואלו בניה צריך להביא ראייה על האשה ועל הבנים, שתי נשים נשאתי במדינת הים מתה אחת ואלו בניה של השניה מביא ראייה על האשה ועל הבנים אפילו אם הם נדבקים בה.

קידושין דף פ' . יום ד' פרשת וירא
י"ז חשוון תשפ"ד

אשה שבניה נדבקים אצלה/סוקלים ושורפים על החזקות/תינוק שנמצא בצד עיסה ובצק בידו/עיסה בתוך הבית ושרצים שם/עיסת תרומה ומשקים טמאים בבית/יחוד

דף פ' - ע"א

אשה שבניה נדבקים אצלה שאין צריך להביא ראייה על הבנים, לריש לקיש היינו שאם האב כהן מותרים בתרומה ולא מהני להשיא הבנות לכהנים, **לרבי יוחנן** סומכים על חזקת כרוכים אפילו לעניין מיתה להיסקל ולהישרף אם באו זה על זה וכל שכן לעניין יוחסין.

סוקלים ושורפים ולוקים על החזקות, שאם הוחזקה נדה בין שכינותיה בעלה לוקה עליה משום נדה, איש ואשה תינוק ותינוקת שגדלו בתוך בית נסקלים ונשרפים זה על זה.

תינוק שנמצא בצד העיסה ובצק בידו שידוע שנטל מהעיסה, רבי מאיר מטהר שחושש למיעוט שרוב תינוקות מטפחים בשרצים ונבלות שבאשפה ומיעוט אינם מטפחים ומצטרפים אותה לחזקת טהרת העיסה ואיתרע הרוב, **וחכמים** מטמאים שסוברים שהמיעוט כמו שאינם רוב וחזקה רוב עדיף, **לריש לקיש** לחכמים ודאי טומאה ואם היא תרומה שורפים אותה על פי החזקה, **לרבי יוחנן** חכמים לא טימאו אותה טומאת ודאי ואין שורפים על חזקה זו שחזקת תינוק שמחפש באשפה, ותניא כרבי יוחנן.

עיסה בתוך הבית ושרצים וצפרדעים שם ונמצאו חתיכות בעיסה ואין ידוע אם הם של שרצים וטמאים או של צפרדעים וטהורים אם הבית מוחזקת להיות שרצים שם

**רווק/מלאכת אומנתו לנשים/מקיז דם/לא ילמד
לבנו/מלמד אומנות נקיה וקלה 'ותורה'**

דף פ"ב - ע"א

משנה . רווק לא יהיה מלמד תינוקות משום שאמותיהם של תינוקות מצויות אצלו כשמביאים בניהם, **ולא תלמד אשה לתינוקות** מפני שאביהם של התינוקות מצויים אצלה, **לרבי אלעזר** אף מי שיש לו אשה ואינה שרויה אצלו לא יהיה מלמד תינוקות.

לרבי יהודה לא ירעה רווק בהמה ולא יישנו שני רווקים בטלית אחת, וחכמים מתירים שלא נחשדו ישראל על משכב זכר ועל הבהמה.

משנה . כל שמלאכת אומנותו נעשה לנשים והנשים צריכות לו לא יתייחד אפילו עם נשים הרבה (לתוס' אפילו אשתו עמו), וקריבותו רע להשתדל עמו שיהא סר אליו ובא לביתו, כגון צורפי זהב, סורקי בגדים, מנקרי ריחים של יד, מוכרי קישוטי בשמים, ספרים, כובסים, מקיז דם, בלן, בורסקי, ואין מעמידים מהם מלך וכהן גדול משום שאומנות מבזזה הוא.

עשרה דברים נאמרו על מקיז דם הולך בקומה זקופה, רוחו גסה, אינו יושב אלא אם כן נסמך או לאחוריו או על צידו דרך גאווה, בשביל שהבריות מוסרים נפשם לידו, עינו צרה בממונו שמלומד לאכול אצל המקיזים, עינו רעה בבריאים שיחלו, אוכל הרבה עם כמה אנשים בכל יום, מוציא מעט שמכינים לו סעודת הקזה מאכל בריאה, חשוד על העריות מתוך שעסקו עם הנשים, חשוד על הגזל שהנשים גוזלות מבעליהם ונותנות לו, חשוד על שפיכות דמים.

לא ילמוד לבנו אומנות הנשים.

לרבי מאיר ילמוד לבנו אומנות נקיה וקלה והיינו מעשה מחט, ויתפלל למי שהעושר והנכסים שלו שלא עניות ועשירות מן האומנות אלא למי שהעושר שלו, והכל לפי זכותו.

רבי שמעון בן אלעזר אומר הבעלי חיים מתפרנסים שלא בצער והם לא נבראו אלא לשמשני ואני שנבראתי לשמש את קוני אינו דין שאתפרנס שלא בצער אלא שהורעתי מעשי וקיפחתי את פרנסתי.

לא ילמוד אדם בנו חמר גמל קדר ספן רועה וחונני שאומנותם אומנות לסטים.

החמרים רובם רשעים מפני ליסטות, **הגמלים** רובם כשרים שיראים לנפשם ומשברים לבם למקום, **הספנים** רובם חסידים שתמיד הם ברעדה יותר מן הגמלים, **טוב שברופאים** לגיהנום שאינו ירא מן החולי ואינו משבר לבו למקום ופעמים שהורג נפשות ויש בידו לרפאות העני, **הכשר שבטבחים** שותפו של עמלק שחס על ממונו בספק טריפות.

רבי נהוראי אומר מניח אני כל אומנות שבעולם ואיני מלמד בני אלא תורה שאוכל שכרה בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא ושאר כל אומנות כשבא לידי חולי וזקנה ויסורים מת ברעב, והתורה משמרתו מכל רע בנערותו ונותנת לו אחרית ותקוה בזקנותו.

אנשים בבית החיצון ונשים בפנימי ואין לחיצונים דרך לפנים י"א שאין חוששים משום יחוד אבל אנשים בפנים ונשים בחוץ חוששים לייחוד, וי"א להיפך שאנשים בחוץ ונשים בפנים חוששים שמא יכנס האחד לפנים ולא ירגישו חבריו, אנשים בפנים ונשים בחוץ אין חוששים שתכנס היא לפנים ואם יצא הוא לחוץ מפחד שיצא אחר אחריו, ומחמירים כשתי הבריינות.

מקום קבוצת אנשים ונשים בדרשה או חופה, אביי היה מסדר קנקנים של חרס ביניהם ורבא היה מסדר קנים שהעובר עליהם נשמע קולם, וזמן הגרוע מכל השנה לייחוד ועבירה הוא בימות הרגל כשבאים לשמוע הדרשה (ולכן נהגו להתענות לאחר פסח וסוכות).

רב עמרם חסידא הרים סולם שגם עשרה לא היו יכולים להרימו לעלות עליה והזעיק בני השכונה שיבואו לכבות דליקה בביתו להסיר ממנו היצר הרע על ידי שיתבייש מהם, ואמר מוטב שהם יתביישו בו בעולם הזה ממה שיתביישו בו בעולם הבא, והשביע היצר הרע שיצא ממנו ויצא עמוד של אש ואמר אתה מאש ואני מבשר ואני עדיף ממך.

רבי מאיר היה מתלוצץ בעוברי עבירה שנקל להתגבר על יצרם אם היו רוצים, נדמה לו היצר הרע מעבר הנהר כאשר ועבר הנהר בחבל מתוח ובאמצע הנהר עזבו היצר הרע ואמר אם לא היו מכריזים בשמים הזהירו ברבי מאיר ותורתו הייתי עושה מדמך שווי של שני מעות, וכן היה **ברבי עקיבא** כשהיצר הרע נדמה לו כאשר בראש הדקל.

פלימו היה רגיל להתגרות ביצר הרע, בערב יום הכיפורים נדמה לו בפתח כעני והביא לו לחם, אמר שביום הזה כולם אוכלים בפנים, על השולחן, עם כולם, היה מלא שחין וליחה והיה עושה דברים מאוסים, נתן לו כוס והשליך בתוכו ליחה, גערו בו והחזיק עצמו כמת, פלימו ברח והחביא את עצמו בבית הכסא, וכשראה היצר הרע שהוא מצטער גלה את עצמו ואמר שלא יתגרה בו ויקללו אלא יבקש מהקב"ה שיגער בו.

דף פ"א - ע"ב

רב חייא בר' אשי היה רגיל לבקש בנפילת אפיים הרחמן יצילנו מיצר הרע, שמעה אשתו ותמהה שהרי פירש ממנה קשטה את עצמה לאחרת, ונכנס אח"כ לתנור ואמרה שהייתה היא, התענה עד שמת מפני שהתכווין לאיסור.

'אשה הפרם וה' יסלח לה' שהיא לא ידעה שהפר לה בעלה והייתה שותה יין ומטמאה למתים שנתכוונה לאיסור וצריכה סליחה, רבי עקיבא היה בוכה כשהגיע לפסוק זה שמה מי שהתכווין לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה אמרה תורה צריך כפרה ק"ו למי שנתכוון ועשה איסור.

'ולא ידע ואשם ונשא עונו' רבי עקיבא היה בוכה כשהגיע לפסוק מה מי שהתכווין לאכול שומן ועלה בידו חלב אמרה תורה ונשא עונו, מי שהתכווין ואכל חלב על אחת כמה וכמה.

יחוד עם אמו ובתו, לתנא במשנה מותר, לרב אסי מייחד עם אחותו לפרקים ודר עם אמו ובתו שאין יצרו תוקפו עליהם, לשמואל לרבי מאיר אסור להתייחד עם כל העריות שבתורה אלא בעדים, ואפילו עם בהמה, והאמוראים הרחיקו מהם הבהמות . מתייחד אדם עם הנשים ששונאות זו את זו כגון שתי יבמות שתי צרות אשה וחמותה אשה ובת בעלה אשה ותינוקת שיודעת טעם ביאה ואינה מוסרת עצמה לביאה.

ישן אדם עם בתו ואמו בקירוב בשר עד שהבת בת תשע ויום אחד ועד שהבן שנים עשרה שנה ויום אחד, וי"א בת י"ב ויום אחד ובן י"ג ויום אחד, ובין ללישנא קמא ובין ללישנא בתרא עד שיהיו שדים נכונו ושערך צמח, ואם בושא לעמוד לפניו ערומה אסור.

רב אחא בר אבא לקח נכדתו בחיקו אע"פ שהייתה מקודשת מפני שהתכוון לשם שמים ולא היה דעתו אחריה אלא לחיבת קורבה ולעשות קורת רוח לאמה.

כל הזכויות שמורות ©

